

- naruszenie prawa Unii Europejskiej: błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 17 rozporządzenia nr 1051/2001 – niewystarczające lub sprzeczne uzasadnienie.
- W odniesieniu do środków dotyczących środowiska w odwołaniu podniesione zostały następujące zarzuty:
 - naruszenie prawa Unii Europejskiej: błędna wykładnia i błędne zastosowanie wytycznych i zasady proporcjonalności – błąd w uzasadnieniu;
 - naruszenie prawa Unii Europejskiej: błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1051/2001 i art. 1 rozporządzeń nr 1123/2009, nr 903/2005 i nr 871/2006 – niewystarczające uzasadnienie;
 - naruszenie gwarancji proceduralnych w zakresie obrony – niewystarczające uzasadnienie.
- W odniesieniu do korekt w sektorze rozwoju obszarów wiejskich zarzuty podniesione w odwołaniu są następujące:
 - błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1663/1995, a ponadto niewystarczające lub sprzeczne uzasadnienie.
- W odniesieniu do korekt w sektorze pomocy dla osób najbardziej potrzebujących Republika Grecka podnosi następujący zarzut w odwołaniu:
 - błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 3149/1992 – niewystarczające lub sprzeczne uzasadnienie – naruszenie zasady proporcjonalności – błędna wykładnia i błędne zastosowanie norm dotyczących równości broni w postępowaniu oraz sprawiedliwego rozłożenia ciężaru dowodu – uchybienia w postępowaniu przed Sądem naruszające interesy Republiki Greckiej.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 20 września 2012 r. w sprawie T-169/08 DEI przeciwko Komisji, wniesione w dniu 30 listopada 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-553/12 P)

(2013/C 32/14)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: Th. Christoforou, A. Antoniadis i adwokat A. Oikonomou)

Druga strona postępowania: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Republika Grecka, Energeiaki Thessalonikis AE, Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (H.E.& D.S.A.)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 20 września 2012 r. w sprawie T-169/08;
- jeżeli stan postępowania na to pozwala — ostateczne rozstrzygnięcie sprawy;
- obciążenie DEI kosztami postępowania w obu instancjach i kosztami, jakie w tych instancjach poniosła Komisja.

Zarzuty i główne argumenty

- W swoim pierwszym zarzucie odwołania Komisja podnosi, że w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo w odniesieniu do interpretacji i stosowania art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE w świetle wykładni Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Ponadto Sąd błędnie zastosował te artykuły w rozpatrywanej sprawie, wskutek czego dokonał złej kwalifikacji i interpretacji dowodów oraz błędnej interpretacji uzasadnienia decyzji Komisji. Dokonana przez Sąd ocena, której uzasadnienie również jest niedokładne, niepełne i niewystarczające, zniekształca i błędnie interpretuje dowody oraz wypacza uzasadnienie zaskarżonej decyzji Komisji, jako że w decyzji tej Komisja wykazała, iż sporne środki przyjęte przez Republikę Grecką zakłóciły strukturę rynku i naruszyły równość szans na rynku węgla brunatnego, umożliwiając DEI — przedsiębiorstwu publicznemu — rozszerzenie pozycji dominującej na wtórny rynek hurtowy energii elektrycznej w Grecji i utrudniając tym samym wejście na ten rynek nowym konkurentom.
- Zdaniem Komisji zaskarżony wyrok zawiera błędy również dlatego, iż Sąd w ogóle nie wziął w nim pod uwagę okoliczności, że Komisja udowodniła w zaskarżonej decyzji, iż utrzymanie przez Grecję — dzięki przyjęciu przez nią spornych środków — uprzywilejowanego dostępu DEI do węgla brunatnego po liberalizacji rynku energii elektrycznej i utworzeniu w maju 2005 r. rynku hurtowego energii elektrycznej, zakłóciło strukturę rynku ze względu na naruszenie równości szans, co doprowadziło do sytuacji, w której DEI — wyłącznie dzięki posiadaniu przez nią niemal monopolistycznych praw do eksploatacji węgla brunatnego — mogła rozszerzyć swoją pozycję dominującą z rynku pierwotnego na rynek wtórny. Wskutek tego DEI została zachęcona do podjęcia na owym rynku wtórnym działań noszących znamiona nadużycia, ograniczając lub wykluczając możliwość wejścia na niego nowych konkurentów (zob. w szczególności wyroki Trybunału w sprawach Raso, GB-Inno-BM, Connect Austria, Dusseldorp, CBEM i MOTOE). Rozszerzenie pozycji dominującej DEI z rynku pierwotnego na rynek wtórny i utrzymanie jej na nim, wraz z absolutną przewagą konkurencyjną, jaką spółka ta posiadała w zakresie wytwarzania energii elektrycznej ze względu na niski koszt węgla brunatnego, pozwoliło DEI na

wprowadzanie do greckiej połączonej sieci elektroenergetycznej energii elektrycznej po niższych cenach, w większych ilościach i przez dłuższy okres czasu, co tylko potwierdza, że jej działania nosiły znamiona nadużycia (niezależnie od tego, że — mając na uwadze szczególne okoliczności rozpatrywanej sprawy — orzecznictwo Trybunału nie wymaga udowodnienia działań tego rodzaju).

- W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła ponadto, że aby wejść na rynek energii elektrycznej, trwale utrzymać się na nim i skutecznie konkurować, konkurenci DEI musieli korzystać ze zróżnicowanego wachlarza źródeł, w tym posiadać dostęp do wystarczających ilości węgla brunatnego. Okoliczność ta musiała być znana zarówno Republice Grecji, która nie przyznała potencjalnym konkurentom DEI zezwoleń na eksploatację złóż przydatnych do wybierania, jak i samej DEI, która korzystała ze swoich niemal monopolistycznych praw, wykorzystując swoją pozycję dominującą na rynku pierwotnym węgla brunatnego w charakterze dźwigni umożliwiającej jej rozszerzenie pozycji dominującej na wtórny rynek hurtowy dostaw energii elektrycznej i utrzymanie jej na nim, tym samym utrudniając potencjalnym nowym konkurentom wejście na ten rynek lub wykluczając ich z niego.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 20 września 2012 r. w sprawie T-421/09 DEI przeciwko Komisji, wniesione w dniu 30 listopada 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-554/12 P)

(2013/C 32/15)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: Th. Christoforou, A. Antoniadis i adwokat A. Oikonomou)

Druga strona postępowania: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Republika Grecka

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 20 września 2012 r. w sprawie T-421/09;
- jeżeli stan postępowania na to pozwala — ostateczne rozstrzygnięcie sprawy;
- obciążenie DEI kosztami postępowania w obu instancjach i kosztami, jakie w tych instancjach poniosła Komisja.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wyrokiem w sprawie T-421/09 Sąd stwierdził nieważność decyzji z dnia 4 sierpnia 2009 r., w której Komisja uznała, że zaproponowane przez Republikę Grecką działania naprawcze były niezbędne i proporcjonalne w celu usunięcia skutków naruszenia oraz aby zapewnić wykonanie przez nią wcześniejszej decyzji z dnia 5 marca 2008 r. (zwanej dalej „decyzją z dnia 4 sierpnia 2009 r.” lub „zaskarżoną decyzją”). Sąd stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji, opierając się jedynie na okoliczności, iż wcześniejsza decyzja Komisji — z dnia 5 marca 2008 r. — która stanowiła wyłączną podstawę zaskarżonej decyzji, w międzyczasie również została uznana za nieważną na mocy wyroku Sądu z dnia T-169/08, który również został wydany w dniu 20 września 2012 r.
- 2) Uznając, że wyrok Sądu w sprawie T-169/08 wielokrotnie narusza prawo, został wadliwie i niewystarczająco uzasadniony oraz opiera się na błędnej interpretacji dowodów i uzasadnienia decyzji Komisji z dnia 5 marca 2008 r., Komisja wniosła od niego odwołanie. Wobec tego, ewentualne uwzględnienie odwołania od wyroku w sprawie T-169/08 spowoduje, że jedyna podstawa, na której opiera się zaskarżony wyrok w sprawie T-421/09, automatycznie przestanie istnieć.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 3 grudnia 2012 r. — Claudio Loreti i in. przeciwko Comune di Zagarolo

(Sprawa C-555/12)

(2013/C 32/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Tivoli.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda i Virginia Chellini

Strona pozwana: Comune di Zagarolo.

Pytania prejudycjalne

Należy przedłożyć Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytania z zakresu wykładni prejudycjalnej, aby wypowiedział się w przedmiocie:

- 1) zgodności art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego obowiązującego w Republice Włoskiej, który na podstawie art. 103 konstytucji włoskiej stanowi, że